

Senioráček

SPOLEK KD-I OPATOVICE

Předsilvestrovská

30. 12. 2018

04/2018

Předsilvestrovská

Vánoční koncert—Túfaranka

Vážení členové spolku KD-I Opatovice, dostává se vám do rukou čtvrté číslo časopisu Senioráček.

Rádi bychom, kdyby se dostalo do všeobecného povědomí, že nejsme spolek pouze pro důchodce, ale že se našich akcí mohou účastnit i nečlenové, mladí i staří. Pro všechny máme dveře otevřené.

Něco málo k činnosti našeho spolku KD-I Opatovice

Milí členové našeho spolku, dovolila jsem si napsat malé zamyšlení nad činností KD-I Opatovice. Připomínám, že tuto možnost máte všichni. Každý z vás se může na stránkách našeho Senioráčku vyjádřit ke všemu, co se týká činnosti našeho klubu, vaše dojmy z pořádaných akcí, co by se mělo změnit či zlepšit, co se vám líbilo a co ne. Loni jsme oslavili deset let činnosti našeho spolku a já si uvědomila, jak neskutečně ten čas letí. Členkou jsem od úplného začátku a vzpomínám si, jak jsme se scházeli ještě v Blučině.

Málokdo z vás si dovede představit, kolik práce, času i peněz nás stojí vést v této době takový klub, aby vy jste byli spokojeni a my vše organizovali v souladu s platnými zákony. Život utíká a stárneme všichni stejně rychle, ale mně se zdá, že každý nový rok uteče ještě rychleji než ten minulý. Ke stáří patří i přibývající zdravotní problémy, které se nevyhnou žádnému z nás. Musím se přiznat, že v tom loňském roce mi bylo často velmi zle a že jsem několikrát zvažovala vzdát se funkce pokladní i členky výboru. Ale když vidím, jak málo nás zůstává na práci spojenou s přípravou všech akcí, tak jsem v tom ty moje ženské nemohla nechat! Musím zdůraznit, že všechno děláme dobrovolně a zatím ještě rády. Jedinou odměnou je pro nás pochvala, které se nám dostane od účastníků našich akcí, jejich dobrá nálada a radost ze společného setkávání. Tehdy si říkáme, že to, co děláme, má smysl. Najdou se však i lidé, kteří umí jenom kritizovat. Když jsem na posledních dvou akcích zaslechla od několika nejmenovaných návštěvníků, že vystoupení bylo trapné a zesměšňující, že tombola byla zmanipulovaná, tak se přiznám, že jsem se svou funkcí chtěla seknout okamžitě. Říkala jsem si: „Je mi to zapotřebí?“

Ale potom jsem si uvědomila, že takových kritiků, co nehnou ani prstem a umí jen kritizovat, je menšina. Všechno, co děláme, je určeno pro optimisticky naladěné a vděčné lidi a jsme přesvědčeni, že je jich většina. Máme je rádi a věříme, že je tomu i naopak.

Mám velmi ráda legraci, ono toho v dnešní době k zasmání zas až tolik není. Vážím si lidí, kteří jsou ochotni vystupovat, věnovat čas nácvičku a ještě umí vyloudit úsměv na tváři diváků. A ještě více si vážím těch, kteří si dovedou udělat legraci sami ze sebe. Ono totiž pobavit ostatní zas tak jednoduché není.

Vážme si toho, co máme, vážme si lidí, kteří dělají něco pro druhé a navíc ještě nezištně. Buďme rádi, že máme takový úžasný klub seniorů. Co by zato ostatní obce daly!

Děkuji vám, že na naše akce chodíte, že klub podporujete a věříte nám. My se i v roce 2019 budeme snažit, aby vám s námi bylo pěkně. Ještě bych vám všem chtěla popřát tolik potřebné zdraví a v novém roce jen samé krásné dny.

Jana Nováková

POHODOVÁ

Předposlední akcí našeho spolku v roce 2018 byla tradiční Pohodová, která se uskutečnila 10. listopadu od 16 hodin.

V nazdobeném sále byly přichystány stoly s bílými ubrusy, na nich středem přehozené bleděmodré čtverce a uprostřed vázičky s květinami. Ze stropu visely třpytivé ozdoby.

Určitě si někteří z vás řeknou, to píše pořád, ale ono tomu tak opravdu je. Máme rádi příjemné prostředí s vkusnou výzdobou. Určitě se to líbí jak našim členům, tak i ostatním příznivcům.

I když venku bylo pošmourné listopadové počasí, v sále KD Opatovice bylo teploučko, a tak se hosté jen hrnuli. Tentokrát jsme opravdu takovou účast nečekali. Museli jsme sundat ještě stoly a židle z jeviště. Moc nás těší, že je o naše akce stále takový zájem. Vždyť lidé k nám jezdí i z jiných vesnic či měst a to i 100 km vzdálených.

Nálada byla prostě „pohodová“. Od samého začátku jsme zpívali a tančili na písničky od naší milé Voničky. Ta představila nový repertoár a musím opět konstatovat, že jim to pěkně zpívalo a hrálo.

K dobré náladě již tradičně přispělo úsměvné taneční vystoupení členek našeho klubu nazvané „Kopaná“. Tančily jsme na písničky Zelená je tráva a Olé, olé, olé. V první části se cvičilo a ve druhé jsme se staly roztleskávačkami. Dresy nám zapůjčili chlapečci ze Sokola Opatovice a třásně jsem vyrobila sama. Některé dresy nám malým sahaly po kolena, ale vyřešily jsme to tím, že jsme je nacpaly do trenek a zvětšily si tím pozadí. Legrace musí být!

K večeri si všichni pochutnali na guláši s cibulí a chlebem. Tombola opět zabodovala, přání s písničkami a tancem potěšila jubilanty narozené ve čtvrtém čtvrtletí.

Co napsat nakonec?

Upřímně děkujeme všem, kteří nám pomáhají s přípravou sálu, i těm, co nám ho pomáhají uklidit. Jsme vděční za všechny příspěvky do tomboly, i za ně moc děkujeme.

Ludmila Palečková

Pro zamyšlení i k pousmání

Citáty:

*Příbuzné nám dává osud.
Jaké štěstí, že přátele
si můžeme vybírat sami.*
(J. Tuwim)

*Diskrétnost je umění
vyžvanit tajemství tak,
aby pečeť mlčenlivosti
nebyla porušena.*
(Collete)

*Kde blb,
tam nebezpečno.*
(J. Werich)

*Lupiči žádají peníze
nebo život.
Ženy žádají obojí.*
(S. Butler)

*Optimista je člověk,
který pošlape boty
a prohlásí,
že se konečně postavil
na vlastní nohy.*

(Lig Ligla)

*Žádná láska,
není tak opravdová,
jako láska k jídlu.*
(G.B. Shaw)

*Láska je neustálý boj.
Zpočátku o ženu,
a nakonec se ženou.*
(J.B. Bashforth)

*Baby se schází,
drby rozchází.
Kde husy, tam štěbety,
kde ženy, tam klevety*
(J. A. Komenský)

Vysvětlení a omluva

Spolek KD-I Opatovice se tímto omlouvá za zrušení vánoční výstavy, která se nemohla uskutečnit z technických důvodů. Řada vystavovatelů se odhlásila, protože v kulturním domě není připojení na internet, který vystavovatelé a zároveň prodejci potřebují kvůli EET.

Program Spolku KD-I Opatovice na rok 2019

19. 01.	VČS	p.Kováč
09. 02.	Maškarní ples	Vonička
09. 03.	Masopust + Pochovávaní basy	Vonička
06. 04.	Muzikál Carmen – HDK Praha	zájezd
02.- 05.	Šumava 3 dny	zájezd
18. 05.	Den matek a otců	Vonička
07. 06.	Litovel, Bouzov, Loštice	1 denní zájezd
07.	Túfaranka fest - Rakvice	zájezd
14. 09.	Vařečková	Vonička
09. 11.	Pohodová	Vonička
07. 12.	Adventní koncert	Vonička + přátelé
24. 12.	Zpívání u hřbitova	p. Kováč
30. 12.	Předsilvestrovská	Vonička

Změna programu vyhrazena

Co je ve stáří štěstí.

Štěstím ve stáří je harmonie se sebou samým...

Štěstím ve stáří je netrpět bolestí...

Štěstím ve stáří je neskupovat věci, ale zážitky...

Stáří patří k životu tak, jako k lesu patří staré stromy.

Mladé i staré stromy rostou pohromadě, nepřekážejí si, ale doplňují se.

Ano život přináší i bolestné chvíle, smutky a bouře. Je to něco, co patří k životu, prožitek a v něm je obsažen lidský úděl. Ve stáří se nám ale takové chvíle jeví daleko méně významné, protože nakonec vždy najdeme sílu se s nimi vyrovnat.

Naším úkolem je žít ve stáří tak hezky a spokojeně, aby to bylo příkladem pro mladší lidi. Stále neskuhrat, ale prožívat to, co nám život ještě poskytuje. Setkat se s moudrým starým člověkem je obohacující. Musí být opravdu moudrý a ne nějaký tlachal. Pokud jsme žili a žijeme dobrý a spokojený život, jsou i vzpomínky (obrazy) uchované v naší paměti hezké.

Jestli jsme žili a žijeme mizerně bez zájmu o cokoliv, je i ta naše galerie vzpomínek a života nehezká.

Na stáří je nejkrásnější ta svoboda. Nikdo nás nehoní. Pracovat můžeme a nemusíme, teď teprve můžeme říci ano nebo ne. Nelitujme se, že jsme staří.

Stáří je výsada a čeká na každého!

Pohoda, láska a hezké vztahy – to je odměna za dobrý život! Být starý není žádná zásluha, ani přednost, ale být příjemný, milý starý člověk – to je umění.

Ludmila Palečková

JUBILANTI ZA ČTVRTÉ ČTVRTLETÍ

60 let	Kouřilová Helena
65 let	Jamborová Jarmila
70 let	Závorka Petr
70 let	Čermáková Jarmila
75 let	Málek František
75 let	Chalupová Marie
80 let	Maršálková Ludmila
80 let	Koláčková Libuše

Všem těmto jubilantům přejeme do dalších let hodně zdraví, štěstí a osobních úspěchů.

VZPOMÍNKA NA VÁNOCE MÉHO DĚTSTVÍ

Vánoce, nejkrásnější svátky v roce, jsou plné očekávání. Zejména děti se na ně velice těší. Píší psaníčka Ježíškovi a prosí ho o dárky, které by chtěly najít pod stromečkem. Rodiče se snaží vytvořit pro své potomky tu nejkrásnější vánoční atmosféru.

Všude vládne shon. Obchody, přeplněné spoustou zboží, jsou plné dychtivých zákazníků, poštovní doručovatelé mají plné ruce práce s doručováním balíčků, maminky s přípravou cukroví a úklidem, tatínkové s výběrem nejkrásnějšího stromku.

Zdá se mi, že se vytrácí to pravé kouzlo Vánoc, které jsme zažívali my jako děti. Pamatuji si, že dříve vše probíhalo v klidu. Maminka obstarala dárky vždy dlouho před svátky. V klidu jsme spolu napekly cukroví, tradičně to byly vanilkové rohlíčky, medvědí tlapky, linecké, čokoláda a ořechové taštičky, které mi moc chutnaly.

Na Štědrý den ráno jsme všichni tři, maminka, tatínek a já posnídali vánočku, kterou maminka upekla, nebo si namazali chleba rybí pomazánkou. Poobědvali jsme čočkovou polévku, nesmělo být nic od masa, abychom viděli zlaté prasátko. Potom tatínek zabil kapra, který dosud plaval ve vaně. Mně ho bylo líto, nejraději bych ho byla hodila do místního rybníka. Proto se „příprava kapra“ musela dělat bez mé přítomnosti. Tatínek kapra stáhl z kůže a pěkně naporcoval na podkovičky. Já jsem honem sebrala několik šupinek a dala je mamince do peněženky, aby se nás držely peníze.

Tatínek měl ještě jeden důležitý úkol a to usadit stromeček do stojánku. Vzpomínám si, že někdy navrtával do kmene stromku otvory a do nich vkládal větvičky, aby byl plnější a krásnější. Po těchto úpravách odnesl stromek do obývacího pokoje, kam jsem měla přístup až po večeři.

Vždycky mi vrtalo v hlavě a dlouho jsem přemýšlela, kdy tam vlastně ten Ježíšek přišel, stromeček tak pěkně nazdobil a uložil pod něj dárečky. Mezi tím, co tatínek chystal stromeček, maminka připravovala salát a obalovala kapra. Vždy jsem jí pomáhala a ona byla trpělivá a nezlobila se, že jsem byla já i celá kuchyň od mouky. Ještě mě pochválila a pohladila. Při práci jsme si zpívali koledy. Maminka zpívala pěkně, my s tatínkem jsme jí to kazili. Tatínek zpíval falešně, ale rád, a já zrovna tak. Přesto si ráda zpívám dodnes.

Nastal čas večeře. Pěkně jsme se oblékli, upravili, tatínek se i oholil a pak zasedli k večeři. Já byla jako na trní, večeře byla nekonečná. Konečně! Zazvonil zvoneček a já mohla ke stromečku. Ten pohled mě vždycky dojal a vernal mi do očí slzy a tím i rodičům.

Měla jsem obrovskou radost z dárků, které jsem našla pod stromečkem. Nebyly všechny pro mne. Já dostala obvykle dva, většinou hračku a knížku, kterou jsem později vždy přečetla a vážila si jí. Ostatní dárečky byly pro rodiče a také pro sestřenice a bratrance a později už i pro jejich děti. Okamžiky, kdy jsme dárky uložili do košíku a vydali se navštívit příbuzné, ty jsem milovala nejvíce. Cestou k příbuzným, a těch jsme měli v Opatovicích dost, jsme potkávali sousedy, známé a kamarády, podávali si s nimi ruce a přáli si veselé svátky. Sníh nám křupal pod nohama, mrzlo, měsíc a hvězdy nádherně svítily a odněkud byla slyšet hudba. To místní muzikanti šli průvodem dědinou, krásně vyhrávali i zpívali. Místní občané je doprovázeli, nabízeli štamprličky na zahřátí. Neměla jsem tehdy ještě mnoho rozumu, ale přesto jsem vnímala tu pospolitost, viděla jsem, že se lidé mají rádi a vážím si toho, že mně tyto vzpomínky zatím zůstávají stále v hlavě.

První zastávka s dárečky byla u mamčininy sestry a mé kmotřenky Ludmilky. Tu jsem měla a mám stále, i když už jenom ve vzpomínkách, moc ráda. Vypadala jako hlavní postava z nejnámější knihy Boženy Němcové. Milá, usměvavá, bělovlasá babička s dolíčky ve tváři. Já ji nikdy neviděla se mračit. U nich bývalo veselo. Lojza, Růžena, Jiřina, Zdenka a Pepík, všichni byli obdarováni a měli upřímnou radost z našich dárků tak jako já z těch, které jsem dostala u nich. Chvilíčku se popovídalo a šlo se navštívit rodiny strýce Bohumila, strýce Jendy a moji milovanou sestřenicí Zdenku. Cestou domů jsme se ještě zastavili na hřbitově, kde jsme se potkali s dalšími lidmi a zapálili svíčky na hrobech našich blízkých.

Doma jsme si pak ještě chvilíčku povídali a podělili se o radost z dárků. Potom mě maminka uložila do postele a já spokojená, že jsme tolika lidem udělali radost, a také troch unavená z té vánoční atmosféry pomalu usínala s dárkem v ruce.

Když jsem si po napsání článku „Vzpomínání na Vánoce mého mládí“, tento přečetla, uvědomila jsem si, že i naše děti a vnuci budou určitě vzpomínat na své Vánoce plné drahých dárků, trochu jinak.

Ludmila Palečková

ADVENTNÍ KONCERT

Na myšlenku Adventního koncertu s Túfarankou mě přivedla paní Lenka Cafourková, která nám v loňském roce pomohla uspořádat předvánoční koncert v místním kostele. Pro nás všechny, kteří se ho zúčastnili, je ještě dnes nezapomenutelným zážitkem.

Organizační výbor dal hlavy dohromady a obrátil se na kapelníka DH Túfaranka pana Bílka. Ten nám poslal cenovou nabídku, která nám nejdříve připadala dost vysoká, ale nakonec jsme se rozhodli ji akceptovat a smlouvu jsme podepsali. Musíme se přiznat, že jsme tak trochu počítali s nějakou dotací od obce, ale ta nám byla na tento koncert zamítnuta. Tak jsme z každé akce, kterou jsme v roce 2018 pořádali, odložili nějaké peníze na případný doplatek. Na základě předchozích zkušeností jsme správně odhadli, že přijde 100 až 120 diváků. Vstupné bylo 150,- Kč a náš doplatek činil 14 000,- Kč. Ale stálo to za to!

Dvě a půl hodiny trvající koncert přinesl divákům nevšední zážitek v podobě nádherných skladeb, melodických písniček opěvujících krásy naší Moravy, podmanivých hlasů zpěvaček a zpěváků a kvalitního hudebního doprovodu. Sváteční atmosféru již tradičně dotvářela i naše vkusná výzdoba sálu a jeviště, kterou nám hned po příjezdu účinkující pochválili. Prostě to nemělo chybu.

Velkým překvapením byli hosté Túfaranky pan Libor Pantůček, zpěvák, imitátor a humorista, a zpěvák Břetislav Osička, kterého my starší známe z pořadů televizní stanice Šlágr.

Pan Pantůček imitoval řadu umělců, rozesmál nás spoustou vtipů a zavzpomínal na své umělecké začátky. Vyprávění pana Osičky o jejich babičce sklidilo bouři smíchu.

Než šla babička do kostela, zašla do hospody, kterou Osičkovi vlastní, si zahrát automaty. Vždy prosila svatého Antoníčka: „Svatý Antoníčku, dej, ať mně padají ty jablíčka. Nic. Svatý Antoníčku, prosím ťa, ať mně padají ty sedmičky. Nic. Sakra, ani hovno mně nepadlo.“ Pan Osička to několikrát slyšel a řekl jí:

„Babko, dyť deš do kostela a tak kleješ!“ Babička pohotově odpověděla: „No, proč si myslíš, že to hraju před návštěvou kostela? Já sa z toho vyzpovídám.“

Myslíme si, že se koncert všem líbil. Při děkovačce s předáním kytiček účinkujícím jsme byli pozváni paní Bílkovou, manželkou pana kapelníka, na tradiční festival dechových hudeb Túfarankafest a na řízek k Osičkům do hospody. Pozvání jsme přijali a už máme zájezd na tuto akci v programu našeho spolku na rok 2019.

Ludmila Palečková

PŘEDSILVESTROVSKÁ

Se starým rokem jsme se jako obvykle rozloučili „Předsilvestrovskou“. Její oblibu potvrdila jak početná účast, tak i tradičně veselá nálada a ochota návštěvníků se společně pobavit. Kdyby přišlo ještě o patnáct lidí více, už by si neměli kam sednout. Příprava byla náročnější, ale když máte kolem sebe pracovitý kolektiv, tak se vše zvládne.

Tombola tentokrát přinesla nejvyšší zisk za deset let trvání spolku a organizování tanečních večerů. Proдалo se přes 4000 lístků.

Taneční a pěvecké vystoupení pro pobavení přítomných jsme připravovali s velkým předstihem. Kompletní originální vojenské oblečení jsme sehnali a zakoupili velmi levně, navíc vše nové. Kalhoty, sukně, košile a barety obětavě upravila pro naše postavy Maruška Piternová. Kanon jsme vyrobili sami, písničky nám připravil náš kamarád Pavel Kováč.

Zpívalo a tančilo 21 účinkujících, kteří se bavili stejně jako přihlízející. Přestože se vloudila chybička v podobě jedné chybějící písničky, vše jsme nakonec zvládli ke spokojenosti naší i diváků.

Vystoupení před půlnocí dostalo název „Večerní očista seniorů v domově důchodců“. Přestože jsme ho zkoušeli jen jednou, mělo velký úspěch.

Po pravdě řečeno, našlo se i pár lidí, kterým se nelíbilo. Tak už to v životě bývá! Česká spisovatelka Božena Němcová kdysi napsala: „Není na světě člověk ten, aby se zavděčil lidem všem.“ Hlavní je, že jsme se všichni společně bavili, mladí i staří, domácí i přespolní.

Přesně o půlnoci jsme se přípitkem rozloučili se starým rokem 2018 a přivítali rok nový, který má na konci číslo 9. Vzájemná přání všeho dobrého, hlavně zdraví, nebrala konce. Ale jen zahrála Vonička, už se opět tančilo a zpívalo skoro až do tří hodin ranních. Předsilvestrovská byla, jak by řekli mladí, „super“.

Závěrem mi dovoluete popřát jménem Spolku KD-I Opatovice všem občanům obce pohodový a šťastný rok 2019, plný lásky, porozumění a hlavně zdraví.

Ludmila Palečková

LISTOPAD

Slavnost Všech svatých je křesťanský svátek, který připomíná všechny svaté.

Církev vzešle ze západního křesťanství jej slaví 1. listopadu. Římskokatolická církev a některé další západní církve navazují na tento svátek Vzpomínkou na všechny věrné zemřelé, Památkou zesnulých či lidově Dušičkami.

V tyto dva dny je v zemích s křesťanskou tradicí zvykem navštívit hřbitov, na rodinný hrob položit kytici či věnec, zapálit zde svíčku, pomodlit se či jen zavzpomínat.

Tento svátek přetrvává staletí a všichni jej dodržujeme, ať jsme věřící, či ne. V tyto dny se k nám v myšlenkách více než kdy jindy vrací naši drazí, kteří s námi již nemohou být. I počasí je v tomto čase pochmurnější, jako by vzpomínalo s námi. Někdy říkáme dušičkové počasí.

Naše vzpomínky by neměly být jen smutné, vybavme si především to hezké, všechny radostné okamžiky, které jsme s našimi blízkými prožili.

Nevzpomínejme jen o Dušičkách! Vždyť naši milí jsou v našich srdcích po celou dobu, nejenom v tento den, v tuto chvíli.....

Ludmila Palečková

ZPÍVÁNÍ U HŘBITOVA 24. 12.

I letošní vánoční čas jsme se rozhodli zpestřit muzicírováním a zpíváním u hřbitova.

Museli jsme nejdříve sehnat někoho, kdo by byl ochoten na Štědrý den hrát. Podařilo se. Můj kamarád Mgr. Pavel Kováč slíbil, že nám zahraje a zazpívá, ale tradiční koledy nejsou jeho oblíbeným repertoárem. Napadlo mě oslovit paní Slávku Zalabovou. Slovo dalo slovo a hudební duo pro štědrovečerní zpívání bylo na světě. Několikrát se sešli na společné zkoušce, krásně jim to ladilo.

24. prosince nám počasí moc nepřálo, foukal ledový vítr a pocitová teplota byla nižší, než ukazoval teploměr. Prostor před hřbitovem jsem vymezila loučemi, které jsem zatloukla do země a ozdobila zlatými a stříbrnými mašlemi. Zapálit se mi je však nepodařilo, vítr je vždy sfouknul. Doma jsme s manželem připravili svařák a čaj na zahřátí a přivezli v termosech ke hřbitovu. Cestou jsme si dělali legraci, že budeme zpívat sami a ten svařák a čaj také sami vypijeme.

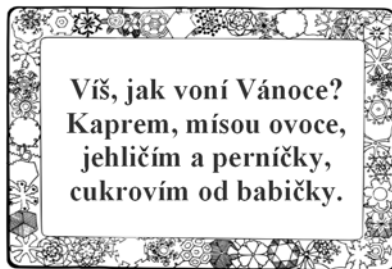
Opak byl pravdou. Zazpívat si a zapálit svíčky přišlo i za nepříznivého počasí kolem 75 lidí, kteří nepohrdli našimi teplými nápoji.

Pavel zazpíval některé písně ze svého CD Vánoční strom. Společně se Slávkou přidali tyto písně: *Podzim, Já vám zazpívám koledu, Máme jednu v roce, Maminčina tvář, Budou Vánoce, Vánoční zpívání, Vánoční strom, Hvězdička, Andělé tu jsou, Vánoční modlitba, Možná jsou místa.*

Nechybělo i několik tradičních koled.

V roce 2019 si vánoční zpívání u hřbitova určitě zopakujeme již s novým CD a novými písničkami. Věříme, že počasí k nám bude příznivější.

Ludmila Palečková

MIROSLAV HORNÍČEK

V listopadu loňského roku uplynulo sté výročí od narození Miroslava Horníčka. Narodil se 10. 11. 1918 v Plzni, zemřel 15. 2. 2003 v Liberci, pochován je v Kytlicích.

Jeho jméno je spjato s mnoha pražskými divadly, s Divadlem satiry, s divadlem ABC, kde byl herečkým partnerem Jana Wericha, s divadlem Semafor a dalšími. Dokonce šest let působil i v Národním divadle. Hrál také v řadě filmů, ztvárnil hlavní roli v komedii Kam čert nemůže. Společně s Jiřím Sovákem vytvořili hlavní role v televizním seriálu Byli jednou dva písaři.

Obrovskou popularitu mu přinesl televizní pořad Hovory H.

Napsal řadu knih, například Klaunovy rozpravy, i divadelních her, snad nejúspěšnější je Slaměný klobouk.

Miroslav Horníček byl vynikajícím glosátorem a autorem vtipných průpovědek. Posuďte sami:

„Moudrost nepřichází vždy s věkem. Někdy věk přichází sám.“

„Je odsouzeníhodné, když se sportovci opíjejí. Na druhou stranu je dobré a chvályhodné, když opilci sportují.“

„Je těžké být debilem, protože konkurence je veliká.“

„Když láska prochází žaludkem, tak kde potom, proboha, končí.“

„Bůh miluje ateisty, protože ho neobtěžují svými problémy.“

„Beru svoji ženu všude, ona ale vždycky najde cestu zpátky.“

„Já jsem vám to říkal (epitaf na hrobě hypochondra).“

PRANOSTIKY - STAROČESKÝ KALENDÁŘ

- **Říjen** *Když křížový pavouk se v říjnu ukryvá a nevylézá, není daleko od sněhu.*
- **Listopad** *Když ještě v listopadu hřímá, úrodný rok nato bývá.*
- **Prosinec** *V prosinci-li zima, sníh-li hojně lítá, hojnost všady bude žita.*

PRO ZASMÁNÍ

V nemocnici - příjem

Toaletní papír sebou máte?

Mám.

Příbor jste si donesla?

Ano prosím.

A ten chlap s vámi, to je kdo?

To je doktor, kdybyste v nemocnici neměli ani toho...

PŘIPRAVOVANÉ AKCE

- **Maškarní ples** *Hraje Vonička V-Band* 09. 02. 2019
- **Masopust + Pochovávaní basy**
Hraje Vonička V-Band 09. 03. 2019
- **Muzikál Carmen – HDK Praha zájezd** 06. 04. 2019

Vážení a milí čtenáři, pokud máte nějaké nápady či připomínky, neváhejte kontaktovat paní Ludmilu Palečkovou na níže uvedeném čísle či emailu. Pokud máte zájem, můžete se zapojit do psaní článků nebo nám sdělit, o čem byste si rádi přečetli.

Ludmila Palečková

724 814 409

webklubduchodcu@seznam.cz

Předsilvestrovská

Předsilvestrovská

SPOLEK KD-I OPATOVICE ZVE NA
MAŠKARNÍ PLES

KONANÝ DNE 09. 02. 2019 V 16:00 HODIN V SÁLE KD OPATOVICE
HRAJE: VONIČKA V-BAND

VE SPOLUPRÁCI SE SOKOLEM OPATOVICE OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO
VSTUPNÉ: 60,- ČLENOVÉ; 80,- NEČLENOVÉ; VEČEŘE 70,-

Senioráček č. 4/18, vydává spolek KD-I Opatovice, www.kd-iopatovice.webnode.cz,
e-mail: webklubduchodcu@seznam.cz

Vychází zdarma každého čtvrt roku v nákladu 150 výtisků.

Redakční rada: Bc. Jiřina Brínduš-Simuť, Ludmila Palečková. Jazyková korekce:

PaedDr. Lenka Svobodová. Fotografie: BcA. Benjamin Brínduš-Simuť, Hana

Nováková. Přijem příspěvků: Ludmila Palečková, e-mail palcova53@seznam.cz

Výroba (sazba a tisk): DaL tisk, s.r.o. Bohunická 52 Brno

Registrační číslo: MK ČR E 23127.

Další fotografie naleznete na: www.kd-iopatovice.rajce.idnes.cz